

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ObdoK/1/2025
Identifikačné číslo spisu:	8122211226
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:8122211226.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobcu: PROGRES-INVEST, s.r.o., Tkáčska 2, 080 01 Prešov, IČO: 36 507 938, zastúpený: JUDr. Jozef Jaroščák, advokát, so sídlom Radničné námestie 33, 085 01 Bardejov, IČO: 35 370 556, proti žalovanému v 1. rade: JUDr. Gábor Száraz, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, správca konkurznej podstaty úpadcu: HOTEL POPRAD, s.r.o. v konkurze, so sídlom Kišovce 410, 059 12 Hôrka IČO: 36 489 565 a žalovanému v 2. rade: Ing. D. A., narodený XX. P. XXXX, V. K. XXXXX, XXX XX V. K. - L. Q., zastúpený: JUDr. Gabriela Ulbrichtová, advokátka, so sídlom Garbiarska 83/20, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 55 116 451, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 5Cbi/197/2022, o určenie popretej pohľadávky, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoKR/3/2024-211 z 27. novembra 2024, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný 2/ má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.
- III. Žalovanému 1/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 5Cbi/197/2022-115 z 27. septembra 2023, rozhodol tak, že konanie o sumu 2.544,30 eur zastavil (výrok I.), žalobu zamietol (výrok II.), a priznal žalovaným v 1. a 2. rade vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní úpadcu: HOTEL POPRAD, s.r.o., sídlo: Kišovce 410, 059 12 Hôrka, IČO: 36 489 565 (ďalej aj „úpadca“), ktoré prebieha na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn.: 2K/17/2022, a to pohľadávky prihlásenej prihláškou pohľadávky zo dňa 14.10.2022 v celkovej výške

6.817,90 eura a náhrady trov konania.

3. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 2K/17/2022, zo dňa 09.09.2022 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: HOTEL POPRAD, s.r.o., sídlo: Kišovce 410, 059 12 Hôrka, IČO: 36 489 565 a do funkcie správcu bol ustanovený: JUDr. Stanislav Oravec, so sídlom kancelárie: Hlavná 19, 080 01 Prešov. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku OV č. 178/2022 zo dňa 16.09.2022 pod značkou K053838.

4. Žalobca, ktorý je veriteľom úpadcu, si prostredníctvom svojho právneho zástupcu u správcu konkurznej podstaty (ďalej aj „SKP“) uplatnil prihláškou pohľadávku p. č. 1 zo dňa 14.10.2022 ako zabezpečenú pohľadávku v celkovej výške 6.817,90 eur.

5. Dňa 01.12.2022 bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené oznámenie o popretí pohľadávky žalovaným v 1. rade (SKP) zo dňa 30.11.2022 a dňa 02.12.2022 bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené oznámenie o popretí pohľadávky žalovaným v 2. rade (veriteľom), s tým, že žalovaní v 1. a 2. rade popreli v celom rozsahu prihlásenú pohľadávku žalobcu, čo do právneho dôvodu, výšky a zabezpečenia zabezpečovacím právom.

6. Listom zo dňa 12.08.2022 si žalobca uplatnil k hnutelným veciam patriacim úpadcovi (nájomcovi) zádržné právo v zmysle ust. § 151s Občianskeho zákonníka. Samostatným listom zo dňa 30.09.2022 v zmysle nájomnej zmluvy jednostranne vypovedal nájomnú zmluvu, ktorý list bol adresovaný správcovi úpadcu ako nájomcovi. Žalobca (veriteľ/prenajímateľ) samostatným listom zo dňa 30.09.2022 oznámil úpadcovi (nájomcovi), že si jednostranným právnym úkonom započítal svoje pohľadávky voči úpadcovi (nájomcovi) zo zloženej kaucie na nájom, ktorú kauciu zložil úpadca (nájomca), ktorý list bol adresovaný správcovi úpadcu. V jednostrannom zápočte zo dňa 30.09.2022 veriteľ oznámil s prehľadným vyčíslením, že aké pohľadávky si jednostranne započítava voči úpadcovi (nájomcovi) zo zloženej kaucie na nájom.

7. Prihláškou pohľadávky zo dňa 14.10.2022 si žalobca u správcu prihlásil svoju pohľadávku voči úpadcovi (nájomcovi) z titulu nezaplateného nájmu.

8. V prihláške pohľadávky veriteľa zo dňa 14.10.2022 v kolónke právny dôvod je uvedené, že: „veriteľ ako prenájomca uzatvoril dňa 01.10.2019 s úpadcom zmluvu o nájme nebytových priestorov č. PP 77, predmetom ktorej bol nájom nebytových priestorov v stavbe s. č. XXX, orientačné č.: XX, k.ú.: X., ulica: X. - F. X.. Veriteľ vystavil úpadcovi faktúru č. 22108 zo dňa 01.08.2022 a č. 22121 zo dňa 01.09.2022 a to za nájom nebytových priestorov na základe nájomnej zmluvy č. PP 77 zo dňa 01.10.2019, ktoré faktúry úpadca nezaplatil (viď zoznam vydaných faktúr).“

9. Dňom 17.09.2022 v zmysle ust. § 580 Občianskeho zákonníka veriteľ jednostranne započítal voči dlžníkovi v zmysle ust. VI. bod 6. 2. Zmluvy o nájme nebytových priestorov č. PP č. 7 zo dňa 01.10.2019 svoje nesplatené pohľadávky voči nájomcovi (úpadcovi) z kaucie nájomcu vo výške 14.400,- eur. Po jednostrannom zápočte ostala faktúra č. 22108 zo dňa 01.08.2022 (faktúra za nájom za august 2022) neuhradená vo výške 2.964,50 eura a faktúra č. 22121 zo dňa 01.09.2022 (faktúra za nájom za september 2022) nebola vôbec uhradená.

10. Veriteľ si touto prihláškou uplatňuje nezaplatené splatné nájomne na základe nájomnej zmluvy č. PP 77 zo dňa 18.09.2022.

11. Žalovaný v 1. rade (SKP) vydal žalobcovi potvrdenie zo dňa 02.11.2022 v ktorom uviedol, že prihlášku pohľadávky zapísal do zoznamu pohľadávok.

12. Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav:

13. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka HOTEL POPRAD s.r.o., ktorým súčasne bol

ustanovený JUDr. Stanislav Oravec ako správca konkurznej podstaty, bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 178/2022 s dátumom vydania 16.09.2022. V Obchodnom vestníku č. 172/2022 zo dňa 07.09.2022 (č. 1. 57) bolo zverejnené uznesenie Okresného súdu Prešov o začatí konkurzného konania voči dlžníkovi HOTEL POPRAD, s.r.o.

14. Podľa prihlášky pohľadávky (č. 1. 10) žalobca ako veriteľ - právnická osoba si prihlásil pohľadávku, pričom v časti o údajoch o pohľadávke uviedol, že ide o - inú pohľadávku a pokiaľ ide o právny dôvod vzniku pohľadávky uviedol: „veriteľ ako prenajímateľ uzatvoril dňa 01.10.2019 s úpadcom zmluvu o nájme nebytových priestorov č. PP 77, predmetom, ktorej bol nájom nebytových priestorov v stavbe súpisné č. XXX, orientačné č.: XX, katastrálne územie: X., ulica: X. - F. X.. Veriteľ vystavil úpadcovi faktúru č. 22108 zo dňa 01.08.2022 a č. 22121 zo dňa 01.09.2022 a to za nájom nebytových priestorov na základe Nájomnej zmluvy č. PP 77 zo dňa 01.10.2019, ktoré faktúry úpadca nezaplatil (viď zoznam vydaných faktúr). Dňom 17.09.2022 v zmysle z ust. § 580 Občianskeho zákonníka veriteľ jednostranne započítal voči dlžníkovi v zmysle ust. VI. Bod 6. 2. Zmluvy o nájme nebytových priestorov č. PP č. 7 zo dňa 01.10.2019 svoje nesplatené pohľadávky voči nájomcovi (úpadcovi) z kaucie nájomcu vo výške 14.400,- eur. Po jednostrannom zápočte ostala faktúra č. 22108 zo dňa 01.08.2022 (faktúra za nájom za august 2022) neuhradená vo výške 2.964,50 eur a faktúra č. 22121 zo dňa 01.09.2022, (faktúra za nájom za september 2022) nebola vôbec uhradená. Veriteľ si touto prihláškou uplatňuje nezaplatené splatné nájomné na základe Nájomnej zmluvy č. PP 77 zo dňa 18.09.2022.“ Súčasne na tlačive veriteľ vyznačil, že vyhlasuje, že pohľadávku eviduje v účtovníctve. Pokiaľ ide o sumu pohľadávky uviedol, že sa skladá z istiny 6.817,90 eur. V časti zabezpečovacie právo uviedol, že existuje k pohľadávke zabezpečovacie právo č. 1, druh zabezpečovacieho práva: zádržné právo, zabezpečená suma: 6811,90 eur, poradie zabezpečovacieho práva - 1 v poradí, poradie sa riadi: dňom vzniku, deň vzniku: 12.08.2022, právny dôvod vzniku zabezpečovacieho práva: Spôsob vzniku: uplatnenie zádržného práva v zmysle ustanovenia § 151s zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník listom zo dňa 12.08.2022, ktorý bol úpadcovi doručený dňa 15.08.2022. Ustanovenie § 8 ZKR: „zabezpečovacím právom sa na účely tohto zákona rozumie záložné právo, zádržné právo, zabezpečovací prevod práva a zabezpečovací prevod pohľadávky vrátane iných práv, ktoré majú podobný obsah a účinky. Pohľadávka zabezpečená zabezpečovacím právom sa na účely tohto zákona považuje do výšky jej zabezpečenia za zabezpečenú pohľadávku. Predmet zabezpečovacieho práva: hnuteľné veci podľa zoznamu majetku úpadcu zo dňa 15.08.2022, ako prílohy návrhu na vyhlásenie konkurzu a to: 1) zoznam majetku - hnuteľné veci - mobiliár hotela - položka č. 1 až 377, 2) zoznam majetku - hnuteľné veci - obrazy a motorové vozidlo - položka č. 1 až 17, 3) zoznam majetku - hnuteľné veci - vybavenie izieb - položka č. 1 až 28, 4) zoznam majetku - hnuteľné veci - textil, sklo a porcelán - hotelový a reštauračný textil - položka č. 1 - 2, 5) zoznam majetku - hnuteľné veci - textil, sklo a porcelán - inventár - položka č. 1 - 4. Umiestnenie hnuteľných vecí adresa X. XXX/XX, XXX XX B.

15. Z predloženej Zmluvy o nájme nebytových priestorov č. PP 7 zo dňa 01.10.2019 (č. 1. 26 až 30) (ďalej aj „Zmluva, resp. zmluva o nájme“) mal súd preukázané, že žalobca ako prenajímateľ so spoločnosťou HOTEL POPRAD, s.r.o. ako nájomcom (úpadca) sa dohodli na nájme nebytových priestorov vo vlastníctve žalobcu nachádzajúcich sa v katastrálnom území X. na liste vlastníctva č. XXXX ako administratívna budova súpisné č. XXX, ktoré prenechal nájomcovi - úpadcovi za odplatu do užívania v celkovej výmere 5651,08 m2, časť dilatačného celku „C“ - hotel o výmere 4425,59 m2 a časť dilatačného celku „B“ o výmere 1225,49 m2, s tým, že podľa článku IV. bodu 4. 2. sa úpadca zaviazal uhrádzať nájomné za predmet nájmu mesačne vo výške 4.800,- eur so splatnosťou vždy do 20. dňa príslušného mesiaca, pričom v bode 4. 3. si zmluvné strany dohodli, že výška aktuálneho nájomného môže byť prenajímateľom bez potreby ďalšej dohody s nájomcom po skončení kalendárneho roka navýšená o mieru inflácie vyhlásenú Štatistickým úradom SR za predchádzajúci kalendárny rok.

16. Podľa Zmluvy o rozpočítaní nákladov nehnuteľnosti č. 1/2019 (č. 1. 31 až 34) zo dňa 01.06.2019 uzatvorenej medzi spoločnosťou SPOLBYT, s.r.o. Poprad ako dodávateľom a žalobcom ako odberateľom č. 1 a spoločnosťou HOTEL POPRAD, s.r.o. ako odberateľom č. 2 bola dojednaná dodávka plynu, studenej pitnej vody, odvod zrážkových vôd, a ďalších činností s tým, že si dohodli ročnú odmenu v zmysle tejto zmluvy vo výške 1.200,- eur bez DPH (článok VI cena a platobné

podmienky bod 6. 1. Zmluvy o rozpočítaní nákladov nehnuteľnosti).

17. Podľa oznámenia o popretí pohľadávky správcom konkurznej podstaty zo dňa 30.11.2022 (č. 1. 14) správca konkurznej podstaty prihlásenú pohľadávku poprel v plnej výške 6.817,90 eur čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a zabezpečenia zabezpečovacím právom z dôvodov, že právny dôvod vzniku pohľadávky je uvedený nezaplatenie nájomného vyplývajúce zo Zmluvy o nájme nebytových priestorov č. PP 77 uzatvorenej 01.10.2019 za obdobie august a september 2022 a to neuhradením vystavených faktúr č. 22108 zo dňa 01.08.2022 a č. 22121 zo dňa 01.09.2022. Zároveň veriteľ uviedol, že dňa 17.09.2022 došlo k jednostrannému započítaniu nesplatených pohľadávok z jeho strany a to z kaucie nájomcu, ktorá bola poskytnutá nájomcom (úpadcom) vo výške 14.400,- eur. V závere veriteľ uvádzal, že faktúra za nájom z augusta 2022 nebola uhradená vo výške 2.964,50 eur a za september 2022 nebola uhradená faktúra v plnej výške. Správca uviedol, že po preskúmaní tvrdení je potrebné vymedziť, že uvedený právny nárok na zaplatenie nájomného za obdobie august a september 2022 je v súlade so zmluvou o nájme nebytových priestorov a predstavuje sumu vo výške 9.782,40 eur. Úpadca riadne zložil kauciu vo výške 14.400,- eur, preto považuje aj jednostranné započítanie pohľadávok v súlade so zákonom. Vzhľadom na vyššie uvedené poukázal na to, že nie je možné určiť ako došlo k vzniku uplatnenej pohľadávky vo výške 6.817,60 eur, keďže v prihláške a ani v jej prílohách nie je riadne uvedený výpočet pohľadávky. Uplatňovanú pohľadávku nebolo možné zistiť ani z dokumentov poskytnutých úpadcom. Správca ďalej uviedol, že nie je možné si uplatňovať ani výkon zádržného práva, keďže absentuje pohľadávka na základe, ktorej by mohlo dôjsť k vzniku takéhoto práva. Uviedol že uplatnenie pohľadávky bolo namietané aj úpadcom, aj veriteľom Ing. D. A.. Súčasne bolo dané poučenie podľa § 32 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších právnych predpisov.

18. Žalobca ďalej k žalobe pripojil popretie pohľadávky veriteľom (č. 1. 15), a to tlačivo, z ktorého vyplýva, že išlo o popretie pohľadávky veriteľom Ing. D. A. ako popierajúcim veriteľom proti poprednému veriteľovi - žalobcovi v tomto konaní, v časti popretie pohľadávky bolo uvedené, že popiera pohľadávku čo do poradia - prihlásené poradie E - iná pohľadávka, uznané poradie E - iná pohľadávka, v časti dôvodu popretia uspokojenia pohľadávky zo všeobecnej podstaty tento popierajúci veriteľ uviedol, že v texte právneho dôvodu vzniku pohľadávky bolo uvedené, že uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 178/2022 zo dňa 16.09.2022. Predmetné uznesenie sa pokladá za doručené všetkým dňa 17.09.2022, v texte právneho dôvodu vzniku pohľadávky veriteľa uviedol, že pohľadávky započítal dňa 17.09.2022 t.j. po vyhlásení konkurzu. Ďalej s poukazom na prílohu prihlášky veriteľa poukázal (žalovaný v 2. rade v popierajúcom úkone) na to, že je tu zrejmý časový nesúlad v údajoch o účtovnej evidencii veriteľa s údajmi v prihlásenej pohľadávke veriteľa, nakoľko veriteľ mal vykonať jednostranný zápočet dňa 17.09.2022, avšak v prílohe k prihláške výška pohľadávky v „zozname vydaných faktúr“ zo dňa 19.09.2022 samotný veriteľ dokladuje, že vo svojom účtovníctve eviduje pohľadávky voči úpadcovi vo výške 3.891,20 eur (faktúra č. 22095), vo výške 4.891,20 eur (faktúra č. 22108) a vo výške 4.891,20 eur (faktúra č. 22121), t.j. v celkovej výške 13.673,60 eur. Teda bolo zaškrtnuté políčko, že popiera (žalovaný v 2. rade) pohľadávku, čo do výšky v časti prihlásenej sumy 6.817,90 eur popretá suma 6.817,90 eur, pričom k dôvodom popretia výšky pohľadávky bolo uvedené, že veriteľ údajne započítal svoje splatné pohľadávky v zmysle článku VI. bod 6. 2. zmluvy o nájme nebytových priestorov, pričom veriteľ uvádzal, že po jednostrannom zápočte ostala faktúra č. 22108 zo dňa 01.08.2022 (faktúra za nájom za august 2022) neuhradená vo výške 2964,50 eur a faktúra č. 22121 zo dňa 01.09.2022 (faktúra za nájom za september 2022) nebola vôbec uhradená. Z toho však vyplýva, že po jednostrannom započítaní zostala neuhradená pohľadávka veriteľa celkom vo výške 7.855,70 eur (výpočet: 2.964,50 + 4.891,20 = 7855,70). Napriek tomu si veriteľ prihlásil celkovú sumu pohľadávky vo výške 6.817,90 eur samostatnou prihláškou, pričom podľa názoru popierajúceho veriteľa - žalovaného v 2. rade v tomto konaní - si mal veriteľ správne prihlásiť svoju pohľadávku podaním súhrnnej prihlášky pohľadávok, nakoľko samotný veriteľ v prihláške uvádza výšku prihlásenej pohľadávky z celkovej sumy 6.817,90 eur s tým, že po jednostrannom započítaní zostala čiastočne neuhradená faktúra č. 22108 a faktúra č. 22121 nebola uhradená vôbec. Pokiaľ ide o popretie, čo do právneho dôvodu v tomto smere žalovaný v 2. rade uviedol v popretí, že veriteľ si prihlásil pohľadávku, ktorej právnym dôvodom vzniku má byť peňažná pohľadávka veriteľa voči úpadcovi na

základe Nájomnej zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 01.10.2019. Veriteľ v prihláške uviedol, že vystavil úpadcovi faktúru č. 22108 zo dňa 01.08.2022 a č. 22121 zo dňa 01.09.2022 a to za nájom z nebytových priestorov na základe Nájomnej zmluvy č. PP 77 zo dňa 01.10.2019, ktoré faktúry úpadca nezaplatil k prihláške pohľadávky boli pripojené kópie oboch faktúr a to faktúry č. 22108 zo dňa 01.08.2022, splatná dňa 20.08.2022 na sumu 4.891,20 eur s DPH a faktúra č. 22121 zo dňa 01.09.2022 splatná 20.09.2022 na sumu 4.891,20 eur s DPH. Žalovaný v 2. rade v popretí poprel pohľadávku aj čo do poradia zabezpečovacieho práva čo odôvodnil tým, že veriteľ si prihlásil zabezpečovacie právo uplatnením zádržného práva na hnutelné veci podaním zo dňa 12.08.2022, ktorý bol úpadcovi doručený dňa 15.08.2022. V prihláške pohľadávky veriteľ uvádzal, že predmetom zádržného práva sú hnutelné veci podľa zoznamu majetku úpadcu zo dňa 15.08.2022 ako prílohy návrhu dlžníka na vyhlásenie konkurzu. Veriteľ však k prihláške nepripojil súpis hnutelných vecí. S poukazom na uvedené dátumy žalovaný v 2. rade v popretí uviedol, že nie je preto, podľa jeho názoru zrejmé, ako mohol veriteľ uplatniť zádržné právo podaním zo dňa 12.08.2022 k hnutelným veciam uvedeným úpadcom v zozname majetku zo dňa 15.08.2022. Veriteľ sa stáva účastníkom konkurzného konania až po doručení prihlášky správcovi t.j. až po 14.10.2022 má veriteľ právo nahliadať do spisu. Podľa zoznamu listín, ktoré pripojil k tomuto popretiu žalovaný v 2. rade pripojil doklad o úhrade kaucie, vyjadrenie správcu a záznam notára JUDr. Igora Čabru č. NCRzp 32332/2021.

19. Podľa potvrdenia o zapísaní pohľadávky do zoznamu pohľadávok (č. l. 17) správca potvrdil žalobcovi, že jeho pohľadávka bola zapísaná do zoznamu.

20. Podľa podania zo dňa 12.08.2022 (č. l. 18) žalobca upovedomoval úpadcu o uplatnení zádržného práva, s poukazom na to, že v predmete nájmu sa nachádzajú aj hnutelné veci vo výlučnom vlastníctve úpadcu, avšak nie výlučne: postele, nábytok a vybavenie hotela a podobne. Súčasne bolo uvedené, že eviduje voči úpadcovi (teda k dátumu 12.08.2022) pohľadávku vo výške 14.673,60 eur. Ďalej bolo uvedené že žalobca a úpadca uzatvorili ako odberatelia so spoločnosťou SPOLBYT, s.r.o. Poprad zmluvu o rozpočítaní nákladov nehnuteľností a zmluvu o dodávke odborných činností v oblasti vyhradených technických zariadení a na základe zápočtu zo strany dodávateľa SPOLBYT, s.r.o. Poprad, eviduje voči úpadcovi nesplatenú peňažnú pohľadávku vo výške istiny 7.544,30 eur. Súhrne teda 22.217,90 eur. Následne bolo poukázané na ustanovenia § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 151s ods. 4 Občianskeho zákonníka, a uvedené, že z existencie nesplatennej pohľadávky si žalobca uplatňuje zádržné právo na všetky hnutelné veci vo výlučnom vlastníctve nájomcu - úpadcu za účelom zabezpečenia úhrady žalobcovi nesplatennej peňažnej pohľadávky. Pokiaľ ide o doručenie oznámenia o uplatnení zádržného práva žalobca preukázal doručenie dňa 15.08.2022 (č. l. 20).

21. Súd vykonal ďalej dokazovanie zoznamom vydaných faktúr k dátumu 12.08.2022 (č. l. 19) za obdobie od 01.01.2000, kde sú evidované 3 faktúry a to č. 22082, dátum 01.06.2022, k firme HOTEL POPRAD, s.r.o. v sume 4.891,20 eur, faktúra č. 22095, dátum 01.07.2022 k firme HOTEL POPRAD, s.r.o. v sume 4.891,20 eur, faktúra č. 22108, dátum 01.08.2022, k firme HOTEL POPRAD, s.r.o. s uplatnenou sumou 4.891,20 eur všetky spolu s DPH, spolu v sume 14.673,60 eur. Taktiež vykonal dokazovanie samotnými faktúrami a to faktúrou č. 22095 splatnou dňa 20.07.2022, faktúrou č. 22108 splatnou dňa 20.08.2022 a faktúrou č. 22121 splatnou dňa 20.09.2022, ktorými bol vyfakturovaný prenájom nebytových priestorov a všetky zneli na sumu 4.891,20 eur s DPH (č. l. 25 až 26).

22. Súd mal preukázané, že žalobca doručoval správcovi konkurznej podstaty dňa 30.09.2022 oznámenie o započítaní pohľadávok jednostranným právny úkonom, kde uviedol (č. l. 23), že na základe okamžitej výpovede nájomnej zmluvy zo dňa 30.09.2022 došlo k zániku zmluvy, nájomca uhradil v súvislosti s nájomnou zmluvou kauciu vo výške 14.400,- eur, poukaz na článok VI. Bod 6. 2. zmluvy o nájme nebytových priestorov, v zmysle ktorého prenajímateľ má právo započítať svoje splatné pohľadávky voči nájomcovi proti pohľadávke nájomcu na vrátenie kaucie, aj keď pohľadávka nájomcu na vrátenie kaucie ešte nebude splatná. Súčasne bol odkaz, že pripája Zmluvu o nájme nebytových priestorov č. PP č. 7. Ďalej bolo uvedené, že na základe Zmluvy o rozpočítaní nákladov nehnuteľností č. 1/2019 zo dňa 01.06.2019 dodávateľ SPOLBYT, s.r.o. Poprad z preplatku odberateľa - žalobcu započítal nedoplatok odberateľa HOTEL POPRAD, s.r.o., ktorý bol k 17.09.2022 (t.j. k

predchádzajúcemu dňu, kedy nastali účinky vyhlásenia konkurzu na majetok HOTEL POPRAD, s.r.o.) predstavoval sumu vo výške 7.544,30 eur. Taktiež bolo odkázané na dôkaz zmluvu o rozpočítaní nákladov. S tým, že na základe tejto zmluvy si voči nájomcovi teda úpadcovi žalobca uplatnil aj nezaplatenú peňažnú pohľadávku vo výške 7.544,30 eur. Ďalej bolo uvedené, že ako prenajímateľ - žalobca nájomcovi vystavil faktúru č. 22095 zo dňa 01.07.2022 a faktúru č. 22108 zo dňa 01.08.2022 a to za nájom nebytových priestorov na základe nájomnej zmluvy, ktorú úpadca zaplatil len čiastočne, respektíve vôbec a nasledoval odkaz na faktúry a zoznam vydaných faktúr. Súčasne uviedol, že nezaplatené nájomné ku dňu 17.09.2022 predstavuje sumu 8.782,40 eur. Následne bol odkaz na ustanovenie § 580 Občianskeho zákonníka a na ustanovenie § 54 ods. 4 ZKR. V ďalšom odseku uviedol, že k 17.09.2022 predstavujú nesplatené pohľadávky voči nájomcovi 16.326,70 eur, voči ktorej sume si započítal jednostranne sumu 14.400,- eur a to v prvom rade sumu 7.544,30 eur z titulu zmluvy o rozpočítaní a v druhom rade čiastočne vo výške 6.855,70 eur žalobcovi splatnú pohľadávku vo výške 8.782,40 eur z titulu zmluvy o nájme nebytových priestorov. V závere bolo uvedené, že po jednostrannom zápočte došlo k úhrade zaplatenej časti faktúry č. 22095 zo dňa 01.07.2022 vo výške 3.891,20 eur a k čiastočnej úhrade vo výške 2.964,50 eur nezaplatenej faktúry č. 22108 zo dňa 01.08.2022, čím došlo ku dňu 17.09.2022 k spotrebovaniu celej kaucie vo výške 14.400,- eur po jednostrannom zápočte ostala neuhradená faktúra vo výške 1.962,70 eur č. 22108.

23. Súd ďalej vykonal dokazovanie opravou jednostranného zápočtu (č. l. 80 až 81), podľa ktorého oznamoval žalobca uložením do schránky správcovi konkurznej podstaty dňa 02.03.2023, teda v priebehu tohto konania (žaloba bola súdu doručená dňa 21.12.2022), okrem sumarizácie oznámenia o započítaní pohľadávok zo dňa 30.09.2022, že pri príprave jednostranného zápočtu dňa 17.09.2022 vychádzal z účtovnej evidencie, t.j. výpisu z účtovnej evidencie zo dňa 17.09.2022, ktorý predložila účtovníčka a v ktorom nebola zaevidovaná skutočnosť o vrátení sumy 2.544,30 eur zo dňa 25.08.2022 spoločnosťou SPOLBYT, s.r.o. Poprad. Táto skutočnosť mala byť spôsobená tým, že spoločnosť SPOLBYT, s.r.o. Poprad o vrátení časti započítanej sumy podala informáciu neskôr a keďže je žalobca platcom DPH mesačný výkaz sa podáva spätne za predchádzajúci mesiac účtovníčka až najskôr po dvadsiatich dňoch daného mesiaca spracúva účtovné skutočnosti, ktoré nastali v predchádzajúcom mesiaci. Teda na základe zmluvy o rozpočítaní nákladov pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu 17.09.2022 sumu vo výške 5.000,- eur nie 7.544,30 eur na základe toho táto skutočnosť spôsobila, že v liste zo dňa 30.09.2022 boli nesprávne uvedené jednotlivé započítavané sumy a teda opravuje týmto jednostranné započítanie takto, že v prvom rade sa započítava splatnú pohľadávku vo výške 5.000,- eur voči nájomcovi (HOTEL POPRAD, s.r.o. - úpadca) titulom zmluvy o rozpočítaní nákladov oproti kaucii 14.400,- eur a v druhom rade jeho splatnú pohľadávku vo výške 13.673,60 eur voči nájomcovi z titulu zmluvy o nájme čiastočne vo výške 9.400,- eur. Teda po jednostrannom zápočte došlo k úplnej úhrade nezaplatenej časti faktúry č. 22095 vo výške 3.891,20 eur a k úplnej úhrade faktúry č. 22108 zo dňa 01.08.2022 a k čiastočnej úhrade vo výške 617,60 eur z nezaplatenej faktúry č. 22121 zo dňa 01.09.2022 vo výške 4.891,20 eur, čím došlo k spotrebovaniu kaucie vo výške 14.400,- eur a neuhradená ostáva faktúra za september 2022 vo výške 4.273,60 eur. Z tohto dôvodu žalobca zobral žalobu aj čiastočne späť a uplatnil si určenie že je veriteľom zabezpečenej pohľadávky vo výške celkovej istiny 4.273,60 eur (viď čiastočné späťvzatie žaloby). Vrátenie preplatku spoločnosťou SPOLBYT, s.r.o. Poprad žalobca preukázal výpisom z účtu (č. l. 82).

24. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval § 32 ods. 1, 3, 5, 6, 9,10 zákona č. 7/2005 Z.z. - Zákona o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZKR“) upravujúci popretie a zistenie pohľadávky, § 29 ods. 1, 4, 6 ZKR upravujúci náležitosti prihlášky, § 54 ods. 1, 2 ZKR upravujúci započítanie pohľadávky, § 663, § 664, § 665 ods. 1, § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravujúce nájomnú zmluvu.

25. Súd prvej inštancie pri právnom posúdení veci úvodom uviedol, že žaloba o určenie popretej pohľadávky bola podaná včas. V zmysle súdom prvej inštancie citovaných ustanovení správca preskúmava pohľadávku veriteľa v zákonom ustanovenom rozsahu, pričom pri každej pohľadávke má preskúmať: a) právny dôvod, b) vymáhateľnosť, c) poradie, d) výšku, e) zabezpečenie zabezpečovacím právom, f) poradie zabezpečovacieho práva. Veriteľ, ktorý trvá na popretej pohľadávke sa môže

domáhať v konkurznom konaní žalobou, aby súd určil tieto vymenované dôvody, pre ktoré mu bola pohľadávka popretá.

26. Doplnil, že súd prvej inštancie pri posudzovaní veci postupoval v intenciách nálezu Ústavného súdu č. k. II. ÚS 409/2013-49 z 11.9.2014, v ktorom ústavný súd vyslovil, že správca je pri popretí povinný jednoznačne vyjadriť aj dôvod a rozsah popretia pohľadávky, pričom obmedzenie popretia len na určitý dôvod, alebo na určitý rozsah popretia pohľadávky znamená právnu fikciu uznania pohľadávky v nepopretom rozsahu. Je predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie, a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Úlohou incidenčného konania nie je potom opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstojať alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená (teda úplne alebo v určitej časti alebo v určitom poradí). Takisto súd poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/70/2016, ktorý uviedol, že: „Konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných, správcom v incidenčnom konaní uvádzaných dôvodov, než je uvedené v popieracom prejave.“

27. V prejednávanej veci správca poprel prihlásenú pohľadávku žalobcu čo do právneho dôvodu, poradia, výšky a vymáhateľnosti, ako aj čo do zabezpečovacieho práva s poukazom na skutočnosť, že veriteľ riadne nezdôvodnil výpočet pohľadávky a tento nebolo možné určiť ani z príloh ani z dokumentov poskytnutých úpadcom (č. I. 14). Pohľadávka bola popretá taktiež iným veriteľom žalovaným v 2. rade (č. I. 16), ktorý poprel pohľadávku čo do poradia, čo do výšky, čo do právneho dôvodu, aj čo do zabezpečenia zabezpečovacím právom ako aj poradia zabezpečovacieho práva.

28. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobný petit musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Je to nutné z toho dôvodu, že súd musí presne vedieť, o čom má konať a rozhodnúť, lebo súd nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhované. Pokiaľ je žalobný petit nesprávny, t. j. vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých je nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné, prevzatie takéhoto petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok, že rozhodnutie by bolo nevykonateľné. Uvedené požiadavky nie sú formálne, ale nevyhnutné pre výsledok konania, teda preto, aby bolo rozhodnutie vykonateľné a aby mohli nastať účinky žalobcom zamýšľané. Uvedené neznamena, že žalobca musí urobiť návrh výroku rozsudku, ktorý sudca automaticky preberie do výroku rozhodnutia. Musí však z neho nepochybné vyplývať, čoho sa domáha.

29. Na dané poukazoval z toho dôvodu, že žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd určil, že je veriteľom pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní úpadcu HOTEL POPRAD, s.r.o., ktoré prebieha na Okresnom súde Prešov a to pohľadávky prihlásenej prihláškou pohľadávky zo dňa 14.10.2022 v celkovej výške 6.817,90 eur. V petite žaloby žalobca nijako nešpecifikoval, či sa domáha aj určenia zabezpečovacieho práva, ktoré bolo popreté správcom ako žalovaný v 1. rade tak aj iným veriteľom a žalovaným v 2. rade. Zároveň súd dodal, že ani z obsahu žaloby nevyplýva žiadna argumentácia vo vzťahu k popretiu zabezpečovacieho práva a preto mal súd za to, že predmetom žaloby nie je určenie, že by žalobca bol veriteľom dotknutej zabezpečenej pohľadávky zabezpečovacím právom. Z uvedených dôvodov súd neposudzoval dôvodnosť popieracieho prejavu žalovaného v 1. rade ako aj žalovaného v 2. rade vo vzťahu k zabezpečeniu pohľadávky.

30. Súd dodal, že žalobca (omylom v napadnutom rozsudku je uvedené žalovaný) sa pokúšal reparať dané pochybenie v späťvzatí žaloby (č. I. 79), kde upravil okrem čiastočného späťvzatia aj výrok s tým, že sa domáhal určenia, že je veriteľom „zabezpečenej“ pohľadávky. Súd však mal za to, že išlo o snahu žalobcu prekryť tento nedostatok žaloby v podaní, ktorým čiastočne zobral žalobu späť, a naopak nežiadal o zmenu žaloby a následne je potrebné uviesť, že v tomto smere by bola žaloba podaná oneskorene teda po 30 dňovej prekluzívnej lehote vyplývajúcej z ustanovenia § 32 ods. 9 ZKR.

31. K posúdeniu dôvodnosti žaloby súd prvej inštancie poukazoval na účel incidenčného konania, kde je

úlohou súdu rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obстоjí, súd preskúmava iba dôvody - relevantnosť dôvodov pri popretí pohľadávok, čo do právneho dôvodu vymedzeného v podanom oznámení o popretí správcom úpadcu.

32. Súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo sporné, že žalobca v prihláške uplatnil pohľadávku z nezaplateného nájomného vyplývajúceho zo zmluvy o nájme, ktorú vyčíslil v sume 6.817,90 eur. Žalobca uviedol v prihláške, že vystavil úpadcovi faktúrou č. 22108 zo dňa 01.08.2022 a č. 2212 (pozn. odvolacieho súdu, správne má byť 22121) zo dňa 01.09.2022, ktoré nezaplatil, následne uviedol, že jednostranne započítal voči dlžníkovi podľa ustanovenia VI. bod 6. 2. zmluvy o nájme svoje nesplatené pohľadávky voči nájomcovi - úpadcovi (bez ďalšieho vysvetlenia) z kaucie vo výške 14.400,- eur a čo sa týka vyčíslenia pohľadávky uviedol, že po tomto zápočte zo sumy 14.400,- eur ostala faktúra č. 22108 zo dňa 01.08.2022 neuhradená vo výške 2.964,50 eur a faktúra č. 22121 zo dňa 01.09. 2022 neuhradená vôbec.

33. V tejto súvislosti súd poukazoval na to, že pokiaľ vyššie uvedeným postupom ako právnym dôvodom uvádzaným žalobcom, jednoducho spočítame (čo predpokladá súd, že takto konal aj správca konkurznej podstaty a veriteľ úpadcu, ktorý taktiež poprel pohľadávku) nájomné za 1 mesiac predstavovalo sumu 4.891,20 eur na túto sumu boli vystavené aj obe faktúry spolu to predstavuje sumu 9.782,40 eur a žalobca vykonal započítanie zo zloženej kaucie vo výške 14.400,- eur z uvedeného vyplýva záver, že naopak žalobcovi zostala, respektíve mala ostať po zápočte z kaucie ešte suma (14.400,- eur - 9.782,40) 4.617,60 eur. Žalobca si však uplatnil pohľadávku vo výške 6.817,90 eur, je logické, že nie je možné určiť, ako došlo k vzniku uplatnenej pohľadávky, keďže v prihláške ani v prílohách nie je riadne zdôvodnený výpočet pohľadávky. V rovnakom znení, čo do právneho dôvodu poprel pohľadávku žalobcu žalovaný v 2. rade, keď odkázal na dve faktúry znejúce na sumu 4.891,20 eur s DPH.

34. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že správca konkurznej podstaty mal k dispozícii jednostranné započítanie (č. l. 24) a teda mal podklady, na základe ktorých mohol posúdiť dôvodnosť - výpočet popretej pohľadávky, súd prvej inštancie poukazoval na to, že žalobca síce v zápočte rozpísal, že sumu 14.400,- eur z kaucie započítal na jeho splatnú pohľadávku vo výške 7.544,30 eur voči nájomcovi z titulu zmluvy o rozpočítaní nákladov nehnuteľnosti a čiastočne vo výške 6.855,70 voči splatnej pohľadávke vo výške 8.782,40 eur, ktorá suma pozostáva z nezaplatenej časti faktúry č. 22095 za nájom za júl 2022 vo výške 3.891,20 eur a došlo k čiastočnej úhrade vo výške 2.964,50 eur z nezaplatenej faktúry č. 22108 za nájom za august, čím došlo k spotrebovaniu celej kaucie, v závere uviedol však, že faktúra za nájom za august ostala neuhradená vo výške 1.926,70 eur, čo bolo v rozpore so sumou uvedenou v prihláške pohľadávky, kde uvádzal sumu 2.964,50 eur k faktúre za august 2022.

35. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobca týmto sám spôsobil neprehľadnosť a zmätočnosť výpočtu uplatnenej pohľadávky, ktorá bola v prihláške pohľadávky uvedená, ktorú správca konkurznej podstaty bez ďalšieho v daný moment vyhodnotil potom, ako následok toho za spornú, nebolo zrejmé, za ktorý konkrétny mesiac je dlžné nájomné uplatnené, teda bol spochybnený právny dôvod a výška pohľadávky.

36. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v 2. rade poprel pohľadávku žalobcu na rozdiel od správcu konkurznej podstaty (súd vychádzal z obsahu oznámenie o popretí pohľadávky č. l. 14, nakoľko vo vyjadrení k žalobe následne doplnil správca aj tento dôvod, čo však súd považoval za irelevantné z dôvodu rozširovania popierajúcich dôvodov až v priebehu konania) aj z dôvodu, že pokiaľ ide o jednostranné započítanie pohľadávok ku dňu 17.09.2022 uvedené považoval za neplatné a neúčinné a to s poukazom na to, že žalobca prihlásil svoju pohľadávku dňa 14.10.2022, pričom k predmetnej prihláške nebol žiadny dokument ani oznámenie o jednostrannom zápočte zo dňa 30.09.2022, na základe ktorých by jednoznačne bolo preukázané, že si započítal voči úpadcovi pohľadávky a navyše žalovaný v 2. rade namietal, že oznámenie o jednostrannom zápočte zo dňa 30.09.2022 bolo doručené ešte pred podaním prihlášky kedy podľa ustanovenia § 54 ods. 1 ZKR nebolo možné započítať pohľadávku, ktorá vznikla voči úpadcovi pred vyhlásením konkurzu. Namietal, že veriteľ si mohol započítať pohľadávky voči

úpadcovi až po doručení prihlášky, t.j. až po dni 14.10.2022 a nie už 17.09.2022 kedy prihláška pohľadávky žalobcu ešte nebola správcovi doručená.

37. Súd poukazoval na to, že pokiaľ ide o kauciu za nájom vo výške 14.400,- eur, táto sa premenila na pohľadávku úpadcu voči veriteľovi dňom vyhlásenia konkurzu, t.j. dňa 17.09.2022. Tým, že jednostranné započítanie realizoval žalobca dňa 30.09.2022 a doručil prihlášku pohľadávky až dňa 14.10.2022 sa pohľadávka žalobcu s pohľadávkou úpadcu stretla až po dni 14.10.2022. V dôsledku vyhlásenia konkurzu nastupujú nové pravidlá ohľadom započítania pohľadávok s tým, že započítanie nie je absolútne vylúčené, no v niektorých konkrétnych prípadoch sa nepripúšťa napriek tomu, že inak podľa bežných pravidiel by započítanie bolo prípustné. Zákonná konštrukcia obmedzenia započítania pohľadávok počas konkurzu je postavená na tom, že zákon výslovne menuje konkrétne prípady, v ktorých započítanie je neprípustné, pričom v ostatných prípadoch, pokiaľ to hmotnoprávne predpisy ako Občiansky zákonník a Obchodný zákonník, resp. iný právny predpis, podľa ktorého sa právny vzťah spravuje, umožňujú, možno vzájomné pohľadávky započítať aj počas konkurzu. Všeobecne proti pohľadávke úpadcu, možno započítať iba pohľadávku, ktorá bola veriteľom riadnym spôsobom prihlásená v konkurze.

38. Na záver súd prvej inštancie dodal, že nebolo sporné, že veriteľ k prihláške pohľadávky nepripojil listiny, z obsahu ktorých by vyplývala časová a vecná špecifikácia uplatnenej pohľadávky.

39. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že zákon v § 29 ods. 1 ZKR definuje náležitosti prihlášky, v ktorej má byť uvedené meno, priezvisko a bydlisko alebo názov a sídlo veriteľa úpadcu, právny dôvod vzniku pohľadávky, poradie uspokojenia pohľadávky a suma pohľadávky s rozdelením na istinu a príslušenstvo. Prihláška ďalej musí byť podaná na predpísanom tlačíve, ktoré musí byť datované a podpísané veriteľom. Ak tieto náležitosti prihláška nespĺňa, tak sa na ňu v konkurznom konaní neprihliada. V ustanovení § 29 ods. 6 ZKR zákon ďalej definuje aj prílohy, kde stanovuje, že k prihláške sa pripájajú listiny preukazujúce údaje uvedené v prihláške, a zároveň stanovuje, aké prílohy je treba v jednotlivých prípadoch predložiť. Súd poukazoval na § 29 ods. 1 ZKR, v zmysle ktorého právny dôvod vzniku pohľadávky je obligatórnou náležitosťou každej prihlášky pohľadávky v konkurznom konaní. Riadne identifikovaný právny dôvod je nevyhnutné uvádzať v prihláške z toho dôvodu, aby správca mal možnosť posúdiť oprávnenosť prihlásenej pohľadávky a jej vymáhateľnosť. Tak isto je tento právny dôvod nevyhnutný pre konajúci súd, aby v incidenčnom konaní mohol posúdiť oprávnenosť prihlásenej pohľadávky. V súvislosti s tým je potrebné dať za pravdu žalovaným v 1. a 2. rade v tom smere, že veriteľ sa podľa ustanovenia § 32 ods. 14 ZKR môže v incidenčnom konaní domáhať len toho, čo uviedol v prihláške pohľadávky.

40. Na základe týchto dôvodov súd zhodnotil, že popierací prejav správcu konkurznej podstaty v tomto konaní žalovaného v 1. rade a veriteľa úpadcu žalovaného v 2. rade bol dôvodný a z týchto dôvodov súd žalobu zamietol.

41. Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci vzal žalobca čiastočne svoju žalobu voči žalovaným späť (č. l. 79) súd konanie v časti zastavil, podľa § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP bez skúmania postoja žalovaných k čiastočnému späťvzatiu žaloby, keďže ich nesúhlas z akýchkoľvek dôvodov by bol v zmysle § 146 ods. 1 CSP bez právneho významu.

42. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa zásady úspešnosti strán v spore, a keďže úspešnou stranou v konaní boli žalovaní, súd im priznal voči žalobcovi v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania v plnom rozsahu (v rozsahu 100%).

43. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 4CoKR/3/2024-211 z 27. novembra 2024, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a III. potvrdil a žalovanému 1/ a 2/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

44. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom nie sú naplnené. Krajský súd v Košiciach uviedol, že podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

45. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením a závermi rozhodnutia súdu prvej inštancie a na tieto poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil, že v zmysle rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, na ktoré poukazoval vo svojom rozhodnutí aj súd prvej inštancie, konkurzný súd nie je oprávnený preskúmať popretú pohľadávku z iných, správcom v incidenčnom konaní uvádzaných dôvodov, ako tých, ktoré sú uvedené v popieracom prejave.

46. Žalobca si podanou žalobou neuplatnil zabezpečovacie právo, keďže hlavne z petitu samotnej žaloby vyplýva, že si uplatňuje pohľadávku nie zabezpečenú. Bolo povinnosťou žalobcu jasne a určito formulovať výrok navrhovaného rozsudku, ktorého sa domáha. Je síce pravdou, že žalobca v texte žaloby poukazuje na to, že išlo o zabezpečenú pohľadávku a to vo forme zádržného práva (§ 151s OZ), ktoré si uplatnil k hnutelným veciam úpadcu pred vyhlásením konkurzu.

47. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie (bod 114. rozsudku okresného súdu), že ani súdu prvej inštancie a rovnako ani odvolaciemu súdu nevyplyva z obsahu žaloby žiadna argumentácia žalobcu vo vzťahu k popretiu zabezpečovacieho práva.

48. V danom prípade poukazovanie žalobcu na judikát R-14/77 a že súd prvej inštancie si mal danú skutočnosť vyvodiť z obsahu prihlášky ako aj podanej žaloby, že ide o zabezpečenú pohľadávku, neobstojí. Žalobca je v konaní zastúpený advokátom, keďže ide o konanie kde je povinné zastúpenie vzhľadom na zložitosť problematiky súvisiacej s konkurzom. Nepresné určenie, resp. znenie požadovaného petitu nemožno dávať za chybu súdu prvej inštancie.

49. K danému odvolací súd uviedol, že pokiaľ by súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca si podanou žalobou uplatnil aj zabezpečenú pohľadávku, keďže z prihlášky pohľadávky vyplýva, že išlo o zabezpečenú pohľadávku, tak súd by išiel nielen nad rámec uplatneného nároku žalobcom („ultra petitum“), ale porušil by tým aj princíp rovnosti zbraní strán v konaní neprimeraným zvýhodnením žalobcu na úkor žalovaných. Nemožno v takomto prípade prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že jasne z prihlášky pohľadávky zo dňa 14.10.2022 ako aj z obsahu žaloby vyplýva, že ide o zabezpečenú pohľadávku, pokiaľ danú skutočnosť nepretavil žalobca aj do formulácie petitu žaloby. Preto nemožno hovoriť o prílišnom formalizme zo strany súdu prvej inštancie. Daná námietka žalobcu nie je dôvodná.

50. Odvolací súd zdôraznil, že veriteľ v tomto prípade žalobca zodpovedá v akom rozsahu si uplatní popretú pohľadávku zo strany správcu konkurznej podstaty (SKP), resp. iného veriteľa na súde. Ten, kto pohľadávku popiera musí popretie vždy zdôvodniť a to pri popretí výšky uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia poradie, ktoré uznáva a pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné (§ 32 ods. 5 ZKR). Navyše žalobca si vlastné pochybenie uvedomil, keď v podaní, ktorým zobral návrh sčasti späť (č. l. 79 spisu) formuloval aj „odlišne“ výrok rozsudku, ktorého sa domáha, oproti výroku, ktorý uviedol v žalobe - že je veriteľom zabezpečenej pohľadávky. Urobil tak však bez toho, aby súd prvej inštancie žiadal o zmenu žaloby. V tomto inak formulovanom výroku už žalobca uvádza, že má ísť o zabezpečenú pohľadávku. Procesný návrh voči súdu prvej inštancie však žalobca neurobil. Túto skutočnosť uviedol aj súd prvej inštancie v bode 115. svojho rozsudku a uviedol, že v tomto smere (že si uplatňuje zabezpečenú pohľadávku) by bola žaloba podaná oneskorene teda po 30-dňovej prekluzívnej lehote vyplývajúcej z ustanovenia § 32 ods. 9 ZKR s čím sa odvolací súd stotožňuje.

51. Žalobca takisto namietal, že z prihlášky pohľadávky jednoznačne vyplýva výpočet výšky uplatnenej

pohľadávky a určenie výšky prihlásenej pohľadávky je otázkou jednoduchého právneho posúdenia, keďže ide o triviálny matematický výpočet (sčítanie dvoch čísel). Súd prvej inštancie v bode 75. svojho rozsudku v presnom znení uviedol žalobcom uvádzané skutočnosti týkajúce sa pohľadávky ako aj žalobcom uvádzané skutočnosti týkajúce sa výpočtu výšky uplatnenej pohľadávky, ktoré odvolací súd nepovažuje za potrebné opätovne uvádzať (pozri bližšie aj bod 9. odôvodnenia tohto rozsudku).

52. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie ako aj správcu, že veriteľ (žalobca) riadne nezodôvodnil výpočet výšky uplatnenej pohľadávky, pričom žalobcom urobený výpočet nebolo možné určiť ani z príloh ani z dokumentov poskytnutých úpadcom.

53. So žalobcom uvedených skutočností v prihláške pohľadávky (bod 75. prvoinstančného rozsudku), vzhľadom na výpočet súdu prvej inštancie v bode 117. rozsudku okresného súdu, ako aj výpočtov žalovaného v 1. rade ako aj žalovaného v 2. rade vyplýva, že žalobcom uvedené skutočnosti v prihláške pohľadávky umožňujú, aby na základe žalobcom poskytnutých údajov bolo možné dospieť k rôznym výpočtom, čo by v prípade jasného a zrozumiteľného zdôvodnenia matematického výpočtu vzhľadom na základy logiky v matematike nemalo byť možné. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s názorom súdu prvej inštancie uvedenom v bode 117. - 120. rozhodnutia, že z údajov poskytnutých žalobcom nie je možné logicky dospieť k výške uplatnenej žalobcom v prihláške pohľadávky, t.j. k sume 6.817,90 eur.

54. Odvolací súd poukázal na to, že žalobca v prihláške pohľadávky okrem iného uviedol, že jednostranne započítal voči dlžníkovi podľa ustanovenia VI. bod 6. 2. zmluvy o nájme svoje nesplatené pohľadávky voči nájomcovi - úpadcovi z kaucie vo výške 14.400,- eur, avšak dané uviedol bez bližšieho zdôvodnenia.

55. Odvolací súd rovnakým postupom ako súd prvej inštancie v bode 118. rozsudku postupoval pri určení výšky žalobcom uplatnenej pohľadávky. Nájomné za 1 mesiac predstavuje sumu 4.891,20 eur, pričom žalobca uvádzal faktúry č. 22108 zo dňa 01.08.2022 a faktúru č. 22121 zo dňa 01.09.2022, teda celkovo suma spolu 9.782,40 eur (2 x 4.891,20 eur). Žalobca vykonal jednostranný zápočet voči kaucii vo výške 14.400,- eur, čím žalobcovi mala v jeho prospech ostať z kaucie ešte suma 4.617,60 eur. Žalobca však uviedol, že faktúra č. 22108 ostala neuhradená vo výške 2.964,50 eur, čím mala ostať žalobcovi z kaucie ešte vyššia suma. Odvolací súd sa plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že je logické, že nie je možné určiť, ako došlo k vzniku uplatnenej pohľadávky, keďže v prihláške ani v prílohách nie je riadne zdôvodnený výpočet pohľadávky.

56. Podľa krajského súdu žalobca v podanom odvolaní poukazoval nato, že aj keď zrejme v dôsledku technickej chyby nie je súčasťou príloh prihlášky pohľadávky zo dňa 14.10.2022 - Oznámenie o jednostrannom započítaní zo dňa 30.09.2022, tak správca konkurznej podstaty úpadcu (žalovaný v 1. rade) týmto podaním disponoval, keďže mu bolo doručené už podaním zo dňa 30.09.2022 (t.j. pred podaním prihlášky pohľadávky).

57. Odvolací súd zdôraznil, že ten kto si prihlasuje pohľadávku musí v zmysle § 29 ods. 6 ZKR je povinný pripojiť k prihláške listiny preukazujúce v nej uvedené skutočnosti. Pokiaľ žalobca tvrdil, že v dôsledku technickej chyby nedošlo k pripojeniu príloh z ktorých vyvodzoval skutočnosti uvedené v prihláške, odvolací súd poukazuje na to, že túto skutočnosť žalobca ani v konaní na súde prvej inštancie, ani v konaní na odvolacom súde nepreukázal. Medzi stranami pritom nebolo sporné, že prílohou prihlášky pohľadávky nebolo Oznámenie o jednostrannom započítaní zo dňa 30.09.2022. Preto správne súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu uzavrel, že výška pohľadávky, ktorú si žalobca uplatnil v prihláške pohľadávky nezodpovedá ním tvrdením skutočnostiam. Odvolací súd poznamenal, že postačovalo pritom jasne a zrozumiteľne uviesť v prihláške výšku jednotlivých faktúr, ktorých sa týkal jednostranný zápočet voči kaucii a výšku faktúr, ktoré ostali naďalej neuhradené.

58. Odvolací súd zdôraznil, že žalobca mal výpočet výšky uplatnenej pohľadávky jasne a určito uviesť a vysvetliť ako k tejto výške dospel v samotnej prihláške pohľadávky a nie až v žalobe. Je preto

nepodstatné, že v iných podaniach adresovaných žalovanému v 1. rade, resp. súdu tento výpočet uvádzal. Odvolací súd uviedol, že aj pokiaľ by bola pripojená k prihláške pohľadávky žalobcom ako príloha Oznámenie o započítaní pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 30.09.2022 (č. 1. 23 spisu) nebolo by možné ani na základe obsahu tohto podania dospieť k sume 6.817,90 eur žalobcom uplatnenej v prihláške pohľadávky, keďže žalobca jednoznačne v tomto oznámení uviedol, že faktúra č. 22108 ostala neuhradená vo výške 1.962,70 eur, pričom v prihláške pohľadávky uviedol, že: „ostala faktúra č. 22108 zo dňa 01.08.2022 (faktúra za nájom za august 2022) neuhradená vo výške 2.964,50 eur“.

59. Žalobca v podanom odvolaní tvrdil, že nielen žalovaný v 1. rade, ale aj súd prvej inštancie bol toho názoru, že prihláška pohľadávky žalobcu nemá náležitosti v zmysle ust. § 29 ZKR a pokiaľ žalovaný v 1. rade bol toho názoru, že prihláška nemá náležitosti v zmysle § 29 ZKR, mal postupovať postupom podľa § 30 ZKR, čo sa nestalo, keďže SKP považoval prihlášku za úplnú o čom vydal potvrdenie zo dňa 02.11.2022. Odvolací súd na okraj uviedol, že prihláška pohľadávky žalobcu spĺňa náležitosti uvedené v § 29 ods. 1 ZKR, t.j. jasné označenie veriteľa v zmysle § 29 ods. 1 písm. a), ako aj jasné označenie úpadcu v zmysle § 29 ods. 1 písm. b) ZKR, takisto obsahuje právny dôvod vzniku pohľadávky, poradie uspokojovania pohľadávky zo všeobecnej podstaty a celkovú sumu pohľadávky.

60. K danému odvolací súd dodal, že ani súd prvej inštancie ani žalovaný v 1. a 2. rade v popieracom prejave ani v konaní neuvádzali, že ide o neúplnú prihlášku. Teda, že žalobcom vyplnená prihláška pohľadávky nespĺňa náležitosti v zmysle § 29 ZKR. Nemožno teda súhlasiť s konštrukciou vytvorenou žalobcom v podanom odvolaní (bod 37. odôvodnenia). Odvolací súd uviedol, že dané tvrdenie žalobcu nemá žiadnu oporu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa podanou prihlášku zaoberal ako riadne podanou a spĺňajúcou náležitosti podľa § 29 ZKR a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia sa zaoberá obsahom popieracieho prejavu žalovaných a či bol tento ich popierací prejav dôvodný.

61. Skutočnosť, že žalobca mal výpočet výšky uplatnenej pohľadávky jasne a určito uviesť a vysvetliť ako k tejto výške dospel v samotnej prihláške pohľadávky neznamena, že zo strany žalovaných, resp. súdu prvej inštancie je prihláška pohľadávky považovaná za neúplnú. Samotný žalovaný v 1. rade rovnako nepovažoval prihlášku žalobcu za neúplnú o čom svedčí ním vydané potvrdenie zo dňa 02.11.2022.

62. K odvolacej námietke týkajúcej sa započítania vzájomných pohľadávok žalobcu ako veriteľa a úpadcu ako dlžníka uvedenej v podanom odvolaní odvolací súd poukázal, že predmetom incidenčného sporu nebola platnosť započítacieho prejavu žalobcu a jeho účinky. Predmetom tohto incidenčného sporu bolo posúdenie, či popierací prejav žalovaného v 1. rade, ako aj žalovaného v 2. rade bol dôvodný. Predmetom popieracieho prejavu žalovaného v 1. rade ako aj v 2. rade bola z hľadiska údajov uvedených v prihláške celková výška uplatnenej pohľadávky a právny dôvod vzniku pohľadávky, nie započítací prejav ako taký. Takisto ani súd prvej inštancie z tohto započítacieho prejavu nevyvodzoval žiadne právne následky z neho plynúce, aj keď ohľadne započítacieho prejavu konštatoval určité skutočnosti. Je však nepochybné, že spôsob ako k nej dospel žalobca je nejasný, nezrozumiteľný a nemožno ani s prihliadnutím na prílohy prihlášky dospieť k jasnému zisteniu, ako k nej žalobca dospel, a to ani pri akomkoľvek rozumnom vyhodnotení ním uvádzaných údajov, či už vyplývajúcich z prihlášky z časti Právny dôvod, ako aj z Príloh prihlášky. Preto táto námietka žalobcu týkajúca sa započítania nemá podľa odvolacieho súdu vplyv na správnosť záverov súdu prvej inštancie.

63. Pokiaľ sa týka započítacieho prejavu, ktorý neuznával žalovaný v 2. rade už v popieracom prejave odvolací súd zdôraznil, že predmetom konania nie je posúdenie zákonných predpokladov na vykonanie jednostranného započítania zo strany žalobcu, ale posúdenie v danom prípade dôvodu a výšky uplatnenej pohľadávky, najmä či žalobcom uplatnená výška, vzhľadom na popierací prejav správcu ako aj žalovaného v 2. rade, obстоjí. Preto odvolací súd sa argumentami strán týkajúcimi sa započítacieho prejavu žalobcu nezaoberal, či tento započítací prejav bol spôsobilý, okrem posúdenia započítacieho prejavu žalobcu, či tento mohol mať vplyv a aký mal vplyv na žalobcom uvedené číselné vyjadrenie

výšky uplatnenej pohľadávky.

64. Žalobca v podanom odvolaní taktiež podľa krajského súdu namietal, že popierací prejav žalovaného v 2. rade je neúčinný a to z dôvodu absencie údaju o dátume narodenia žalovaného v 2. rade ako fyzickej osoby. Odvolací súd k tejto námietke uviedol, že žalobca túto skutočnosť, t.j. že žalovaný v 2. rade neuviedol dátum narodenia, čím je jeho popretie neúčinné, v konaní pred súdom prvej inštancie v rámci svojho procesného útoku a obrany ani netvrdil. Preto odvolací súd túto námietku žalobcu považuje za novotu v rámci odvolacieho konania. V zmysle § 366 CSP v odvolacom konaní môže strana sporu uvádzať nové skutočnosti a navrhovať nové dôkazy iba vtedy, ak ich bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (písm. d/), pričom podľa názoru odvolacieho súdu túto námietku mohol žalobca uviesť, resp. navrhnúť, už v konaní pred súdom prvej inštancie. Preto odvolací súd na tieto nové skutočnosti produkované žalobcom až v podanom odvolaní neprihliadal. To, že ich žalobca opomenul uviesť nemôže byť na ťarchu druhému účastníkovi konania. Teda žalobca produkoval odvolacie námietky, ktoré však mohol produkovať už v priebehu konania na súde prvej inštancie. Preto aj túto odvolaciu námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

65. Odvolací súd v danej súvislosti poukázal na znenie § 32 ods. 7 ZKR v zmysle ktorého popretie pohľadávky veriteľom je účinné, ak bolo podané na predpísanom tlačíve. V danej veci nebolo sporné, že žalovaný v 2. rade urobil popierací prejav k žalobcom prihlásenej pohľadávke na predpísanom tlačíve. Odvolací súd dodal, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil v dostatočnom rozsahu (v zmysle zásad uvedených v ust. § 220 CSP) tak, aby bol pre strany sporu, ale aj pre tretie osoby zrozumiteľný. Pisomné vyhotovenie rozsudku je v súlade s § 220 ods. 2 CSP, keďže závery v ňom obsiahnuté sú dostatočné, keď súd prvej inštancie náležite sumárne posúdil skutkové zistenia v nadväznosti na vyhodnotenie celkovej dôkaznej situácie, čím napadaný rozsudok tak napĺňa požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti a preskúmateľnosti. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch potvrdil vrátane závislého výroku o náhrade trov konania

66. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím § 255 ods. 1 CSP.

67. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil prioritne tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP). Prípustnosť dovolania je podľa dovolateľa daná aj ust. § 420 písm. f/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

68. Dovolateľ prioritne uviedol, že formulár/predpísané tlačívo na popretie pohľadávky veriteľom v zmysle § 32 ods. 7 písm. a) ZKR je upravené v prílohe č. 7 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR, č. 665/2005 Z.z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V danom prípade nie je predpísané tlačívo popretia pohľadávky veriteľom Ing. D. A. plné, keďže v ňom absentuje údaj o dátume narodenia popierajúceho veriteľa (viď príloha súdny spis).

69. Vo formulári popieracieho prejavu žalovaného v 2. rade nie je uvedený dátum narodenia a/alebo iný identifikačný údaj a preto nie je zrejmé, kto tento popierací prejav spravil, čo ma za následok, že popierací prejav Ing. D. A. - žalovaného v 2. rade je neúčinný a teda nespôsobilý byť predmetom súdneho prieskumu, pričom platí, že na túto skutočnosť súd prihliada/skúma ex lege. V danom prípade podľa dovolateľa nejde o nové skutkové tvrdenia, ale o skutočností týkajúce sa procesných podmienok konania, ktoré súd skúma ex offio počas celého konania (§ 161 CSP).

70. Argumentácia odvolacieho súdu uvedeného v bode 85. odôvodnenia je podľa dovolateľa právne nezmyselná. Dovolateľ uvedenú argumentáciu vo vzťahu k neúčinnosti popierajúceho prejavu žalovaného v 2. rade síce po 1-krát uviedol až v odvolaní, a to preto, že túto skutočnosť si všimol až v

čase koncipovania odvolania, avšak vzhľadom na obsah tejto argumentácie, túto bolo možné uplatniť až v odvolaní, keďže táto má povahu tzv. odvolacej novoty v zmysle ust. § 366 písm. a) CSP a nie tzv. odvolacej novoty v zmysle ust. § 366 písm. d) CSP, tak ako to uvádza odvolací súd. Tzv. odvolacou novotou v zmysle ust. § 366 písm. d) CSP je najčastejšie to, keď odvolateľ v odvolaní argumentuje „novým“ dôkazom/„novou“ skutkovou argumentáciou, t.j. že túto nepoužil v konaní na súde prvej inštancie, pričom to mohol spraviť/použiť už v konaní na súde prvej inštancie.

71. Argumentácia uvedená dovolateľom v jeho odvolaní v čl. III. preto podľa jeho názoru nepredstavuje tzv. odvolaciu novotu v zmysle ust. § 366 písm. d) CSP, tak ako to uviedol odvolací súd, t.j. argumentácia odvolacieho súdu je v tomto smere arbitrárna, keďže procesné podmienky skúma súd ex offio. Arbitrárnosť tejto argumentácie odvolacieho súdu spočíva v tom, že túto procesnú okolnosť, ktorú si nevšimol súd prvej inštancie a na ktorú dovolateľ poukázal v svojom odvolaní v čl. III., odvolací súd ad absurdum pretočil do sankcie v podobe jej odmietnutia, pričom túto procesnú okolnosť mal odvolací súd ex offio vyhodnotiť v prospech odvolateľa a už len na základe tejto mal povinnosť zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie.

72. S odkazom na početnú judikatúru k nedostatočnému odôvodneniu napádaného rozhodnutia dovolateľ uviedol, že odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) podľa názoru dovolateľa, procesne pochybili, keďže otázku neúčinnosti popierajúceho prejavu žalovaného v 2. rade, súd prvej inštancie prehliadol. Ide o procesnú podmienku, ktorú sú všeobecné súdy povinné skúmať ex offio a odôvodnenie odvolacieho súdu nezodpovedá formálnej a ani právnej logike, pričom odvolací súd takýmto hodnotiacim úsudkom podľa žalobcu poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím podľa názoru dovolateľa došlo v konaní k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Z vyššie uvedených dôvodov má dovolateľ za to, že je daný dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f) CSP a preto je daný dôvod na zmenu, alebo zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu, prípadne aj súdu prvej inštancie.

73. Dovolateľ k dovolaciemu dôvodu vyvedeného podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP uviedol, že podľa ust. § 32 ods. 3 písm. a) ZKR: „Pohľadávku možno poprieť do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok.“ Týmto dovolateľ vymedzil právnu otázku, ktorá ešte podľa jeho vedomosti v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola riešená/vyriešená, a túto formuluje nasledovne: „Či v prípade, ak správca konkurznej podstaty úpadcu/veriteľ v predpísanom tlačive slúžiacom na popretie prihlásenej pohľadávky do konkurzného konania v zmysle ust. § 32 ods. 7) ZKR neuvedie/nevyplní všetky svoje identifikačné údaje v zmysle ust. § 133 CSP, pričom tento nedostatok neopraví v zákonnej lehote v zmysle ust. § 32 ods. 3 písm. a) ZKR je z dôvodu neúplnosti predpísaného tlačiva tento popierací prejav neúčinný?“

74. Dovolateľ poukazuje na to, že táto právna otázka je kľúčová pre rozhodnutie vo veci samej, keďže, ak ju dovolací súd vyhodnotí v zmysle argumentácie dovolateľa, tak sa už viac incidenčné súdy nebudú môcť zaoberať popieracím prejavom žalovaného v 2. rade (R-63/2017), keďže tento bude neúčinný. Nejedná sa teda o tzv. hypotetickú otázku, ktorá v ďalšom konaní nemá súvis s rozhodovaným incidenčným sporom.

75. Odpoveď na vymedzenú právnu otázku má podľa dovolateľa rozhodujúci vplyv na meritórne rozhodnutie. Dovolateľ je toho názoru, že právnu otázku, ktorú vymedzil, by mala byť vyriešená nasledovným spôsobom: Ak správca konkurznej podstaty úpadcu/veriteľ v predpísanom tlačive slúžiacom na popretie prihlásenej pohľadávky do konkurzného konania v zmysle ust. § 32 ods. 7) ZKR neuvedie/nevyplní všetky svoje identifikačné údaje v zmysle ust. § 133 CSP a tento nedostatok neopraví v zákonnej lehote v zmysle ust. § 32 ods. 3 písm. a) ZKR, tak je z dôvodu neúplnosti predpísaného tlačiva tento popierací prejav neúčinný.

76. Právnym záverom odvolacieho súdu predchádzala hodnotiacia úvaha, ktorá v danom prípade podľa názoru dovolateľa odvolací súd vyhodnotili nesprávne a arbitrárne.

77. Na základe uvedeného žalobca odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok Okresného súdu Prešov č.

k. 5Cbi/197/2022-115 z 27. septembra 2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 4CoKR/3/2024-211 z 27. novembra 2024, zmenil a vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým súd určuje, že žalobca je veriteľom zabezpečenej pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní úpadcu: HOTEL POPRAD, s.r.o., sídlo: Kišovce 410, 059 12 Hôrka, IČO: 36 489 565, ktoré prebieha na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn.: 2K/17/2022, a to pohľadávky prihlásenej prihláškou pohľadávky zo dňa 14.10.2022 v celkovej výške 4.273,60 EUR. III. Žalobca má voči žalovaným 1. a 2. rade nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. IV. Žalobca má voči žalovaným 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V. Žalobca má voči žalovaným 1. a 2. rade nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Týmto sa mení vo Výrokoch II. a III. Rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 5Cbi/197/2022-115, zo dňa 27.09.2023 a vo Výrokoch I. a II. Rozsudok Krajského súdu Košice, sp. zn.: 4CoKR/3/2024-211 zo dňa 27.11.2024. Dovolateľ prípadne navrhol, aby dovolací súd rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 5Cbi/197/2022-115 z 27. septembra 2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 4CoKR/3/2024-211 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie a/alebo odvolaciemu súdu na nové konanie a rozhodnutie.

78. Žalovaný 2/ v podanom vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že žalobcom namietaný dôvod dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP považuje za nedôvodný, pretože v predmetnom spore žiadnym spôsobom nebol žalobca ukrátený na svojich právach v takej miere, aby došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukazovanie dovolateľa na rozsiahlu judikatúru bez konkrétnosti vo vzťahu k prejednávanej veci považuje žalovaný 2/ za všeobecné.

79. Dovolateľ je toho názoru, že súd prvej inštancie procesne pochybil, keďže otázku neúčinnosti popierajúceho prejavu žalovaného prehliadol. Dovolateľ sa podaným dovolaním snaží svoje prehliadnutie - neuvedenie tohto argumentu už pred súdom prvej inštancie, preniesť na súd ako procesné pochybenie súdu, pričom v skutočnosti ide o nepozornosť práve žalobcu. Sám žalobca podľa žalovaného 2/ uvádza, že si tento nedostatok všimol až pri koncipovaní odvolania, a teda má za to, že neúčinnosti, resp. nedostatočnej pozornosti žalobcu nemôže byť dané zadost'účinenie. Aj odvolací súd vo svojom rozsudku v bode 85 odôvodnenia uviedol, že námietku žalobu síce považuje za novotu, avšak zároveň dodal, že túto námietku mohol žalobca uviesť, resp. navrhnúť už v konaní pred súdom prvej inštancie, čo však žalobca neučinil. Podľa žalovaného 2/, žalobca vlastným zapríčinením (nedostatočnou pozornosťou a pod.) túto námietku nevzniesol pred súdom prvej inštancie a preto takáto pasivita, resp. zanedbanie nemôže byť na ťarchu druhému účastníkovi, t. j. žalovanému v 2. rade.

80. V podanom dovolaní podľa žalovaného 2/ absentuje naplnenie dovolacieho dôvodu uvádzaného žalobcom, spočívajúce v neskúmaní procesných podmienok (aj keď žalobca ani nešpecifikoval o aká procesná podmienka nebola naplnená), pretože v danom spore boli naplnené všetky všeobecné procesné podmienky (príslušnosť súdu, spôsobilosť byť účastníkom konania, procesná spôsobilosť, neexistencia prekážky res iudicata a pod.) ako aj iné špecifické procesné podmienky vyžadujúce pre predmet sporu. Navyše ako mal súd prihliadať na údajne chýbajúce procesné podmienky, ak samotný žalobca si tento nedostatok všimol a namietal až v odvolacom konaní, pričom v podanom dovolaní nekonkretizuje nesplnenie procesnej podmienky. V tejto súvislosti poukazuje žalovaný 2/ aj na to, že popierací prejav žalovaného v 2. rade spĺňal všetky obsahové a formálne náležitosti popretia pohľadávky, a to identifikáciu popieranej pohľadávky, dôvod popretia ako aj jeho zdôvodnenie a zároveň popierací prejav žalovaného v 2. rade bol uskutočnený na predpísanom tlačíve s identifikačnými údajmi, ktoré relevantne identifikujú popierajúceho veriteľa, t. j. žalovaného v 2. rade, popierací prejav bol uskutočnený v zákonom stanovenej lehote a doručený správcovi konkurznej podstaty úpadcu.

81. Preto žalovaný 2/ dodal, že neuvedenie chýbajúceho údaju, s prihliadnutím na to, že boli v popieranom prejave uvedené iné identifikátory, ktoré nesporne špecifikovali veriteľa (prihláseného do

konkurzného konania) a nemohlo dôjsť k zameneniu popierajúceho veriteľa, nemôže mať za následok neúčinnosť popieracieho prejavu, resp. nedostatok procesnej podmienky.

82. K ostatnému dovolaciemu dôvodu v zmysle nesprávneho právneho posúdenia podľa § 421 ods. 1 CSP žalovaný 2/ uviedol, že popierací prejav žalovaného v 2. rade bol podrobený prieskumu správcu konkurznej podstaty, ktorý nielenže nepovažoval chýbajúci údaj za nedostatok popieracieho prejavu, ale ani nevyzval žalovaného v 2. rade na doplnenie chýbajúceho údaje. Preto aj žalobcom koncipovaná otázka nie je adekvátnou, pretože svoje opodstatnenie by mala len vtedy, ak by žalovaný v 2. rade bol vyzvaný na odstránenie danej vady, na čo však žalovaný v 2. rade nebol vyzvaný.

83. Preto, akceptovanie popieracieho prejavu správcu má za to, že popierací prejav žalovaného v 2. rade je platný a účinný. Avšak aj napriek tomu žalovaný 2/ poukázal na to, že na takýto nedostatok mal žalobca poukazovať už pred súdom prvej inštancie, a nie v odvolacom konaní. Nedostatočná pozornosť žalobcu nemôže mať za následok priznanie pohľadávky, ktorá bola účinne popretá žalovaným v 2. rade, pričom svoje pochybenie sa žalobca snaží zakryť procesným pochybením súdu, ku ktorému však v konaní nedošlo. Očakávaná žalobcu, aby dovolací súd odstránil nedostatok, za ktorý zodpovedá samotný žalobca, nemôžu požívať právnu ochranu a tak ako odvolací súd vo svojom rozsudku uviedol, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a pod.

84. Záverom žalovaný 2/ uviedol, že žalobca sa dovolaním domáha, aby dovolací súd určil, že žalobca je veriteľom zabezpečenej pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania úpadcu v celkovej výške 4.273,60 Eur, avšak žalobca neprihliadol žiadnym spôsobom na to, že aj správca konkurznej podstaty účinne poprel pohľadávku žalobcu, pričom aj súd prvej inštancie skonštatoval, že jeho popierací prejav bol dôvodný. Aj z daného dôvodu napadnuté rozhodnutia považuje žalovaný 2/ za zákonné a vecne správne.

85. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti podľa žalovaného 2/ dovolateľ nijakým spôsobom nepreukázal naplnenie ani jedného z ním uvádzaných dovolacích dôvodov. Nepreukázal, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, resp. že súd neskúmal procesné podmienky ex offio. Rozhodnutie odvolacieho súdu podľa žalovaného 2/ spĺňa všetky atribúty správneho, náležitého a zákonného rozhodnutia, preto tento navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol a priznal žalovanému v 2. rade voči dovolateľovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

86. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca v neprospech, ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený podľa § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

87. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

88. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou, ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia, ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn.

1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti.

89. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017).

90. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania o. i. z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vady konania vymenované v ust. § 420 CSP sú špecifické tým, že zakladajú nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť. Vyplýva to z ust. § 431 CSP, podľa ktorého dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

91. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnemu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

92. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

93. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v minulosti opakovane zdôraznil, že pre záver o existencii procesnej vady konania v zmysle ust. § 237 ods. 1 OSP (teraz ust. § 420 písm. CSP) nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že sa súd dopustil takej vady, ale rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (k tomu viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/6/2014, 2Cdo/609/2015, 3Cdo/409/2015, 4Cdo/143/2015, 5Cdo/238/2015, 6Cdo/30/2016, 7Cdo/371/2015, 8Cdo/34/2016).

94. Dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania (§ 440 CSP) uvádza, že nosnou dovolacou námietkou vady tzv. „zmätočnosti konania na súde nižšej inštancie“ je nesprávny procesný postup pri vyhodnotení neúplnosti popieracieho prejavu žalovaného 2/ (č. 1. 15 spisu), ktorého úplnosť má vyhodnocovať súd ex offio v rámci procesných podmienok podľa § 161 CSP, a to počas celého konania. Dovolateľ je názoru, že neúplne vyplnený formulár/predpísané tlačivo na popretie pohľadávky bolo v predmetnej veci bez dátumu narodenia popierajúceho veriteľa Ing. D. A., z ktorého dôvodu je takéto popretie neúčinné a konajúce súdy k nemu nemali ex offio prihliadať s tým, že takto uvádzanú námietku vyjadrenú v odvolaní nemali v žiadnom prípade vyhodnotiť ako novotu v zmysle § 366 písm. d/ CSP. Žalobca je názoru, že takéto námietka má povahu tzv. odvolacej novoty v zmysle ust. § 366 písm. a) CSP, keďže procesné podmienky skúma súd ex offio, z ktorého dôvodu mal odvolací súd povinnosť zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie.

95. Z obsahu spisu dovolací súd zisťuje, že jednou z odvolacích námietok žalobcu bola tá, ktorou tento poukázal na formulár popieracieho prejavu žalovaného 2/, v ktorom nie je uvedený dátum narodenia. Týmto nie je podľa žalobcu zrejmé, kto tento popierací prejav spravil, čo ma za následok jeho neúčinnosť a nespôsobilosť byť predmetom súdneho prieskumu. V danom prípade podľa dovolateľa nejde o nové skutkové tvrdenia, ale o skutočnosti týkajúce sa procesných podmienok konania, ktoré súd skúma ex offio počas celého konania (§ 161 CSP).

96. K tejto odvolacej námietke odvolací súd uviedol, že túto skutočnosť pred konajúcim súdom prvej inštancie v rámci svojho procesného útoku a obrany netvrdil, čím ide o novú skutočnosť v zmysle § 366 písm. d/ CSP, ktorú už mohol podľa odvolacieho súdu uviesť skôr, z ktorého dôvodu na takéto námietku krajský súd neprihliadal. Zároveň odvolací súd s poukazom na § 32 ods. 7 ZKR dodal, že žalovaný 2/ nesporne urobil popierací prejav na predpísanom tlačive a v tejto časti odkázal ďalej na závery súdu prvej inštancie v zmysle § 220 CSP.

97. Vyššie zdôraznená argumentácia odvolacieho súdu uvedená v bode 85. odôvodnenia napádaného rozhodnutia je podľa dovolateľa právne nezmyselná a arbitrárna. Dovolateľ nepoprel, že vo vzťahu k neúčinnosti popierajúceho prejavu žalovaného v 2. rade, nedostatok formuláru síce po 1-krát uviedol až v odvolaní, keďže si nedostatok všimol až v čase koncipovania odvolania, avšak vzhľadom na obsah tejto námietky, má táto povahu tzv. odvolacej novoty v zmysle ust. § 366 písm. a) CSP, a nie tzv. odvolacej novoty v zmysle ust. § 366 písm. d) CSP, ako to uvádza odvolací súd. Tzv. dovolacou novotou v zmysle ust. § 366 písm. d) CSP je podľa žalobcu najčastejšie to, keď odvolateľ v odvolaní argumentuje „novým“ dôkazom/„novou“ skutkovou argumentáciou, t.j. že túto nepoužil v konaní na súde prvej inštancie, pričom to mohol spraviť/použiť už v konaní na súde prvej inštancie, čo nie je podľa dovolateľa daný prípad. Arbitrárnosť záveru odvolacieho súdu o novote v zmysle § 366 písm. d/ CSP podľa dovolateľa spočíva v tom, že túto procesnú okolnosť, ktorú si nevšimol súd prvej inštancie a na ktorú dovolateľ poukázal v svojom odvolaní v čl. III., odvolací súd ad absurdum pretočil do sankcie v podobe jej odmietnutia, pričom túto procesnú okolnosť mal odvolací súd ex offio vyhodnotiť v prospech odvolateľa a už len na základe tejto mal povinnosť zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie.

98. Podľa § 32 ods. 1 vety prvej ZKR, prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva.

99. Podľa § 32 ods. 5 ZKR ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

100. Podľa § 32 ods. 7 písm. a/ ZKR, popretie pohľadávky veriteľom je účinné, ak bolo podané na

predpísanom tlačive.

101. Podľa § 32 ods. 16 ZKR, Uplynutím lehoty na popretie pohľadávky sa pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú.

102. Podľa § 31 ods. 1 Výhlášky MS SR č. 665/2005 Z.z., vzor tlačiva na popieranie pohľadávok je uvedený v prílohe č. 7.

103. Podľa § 196 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

104. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (ods. 2). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví (ods. 3).

105. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

106. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok; b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu; c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo; d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

107. Dovolací súd prioritne k dovolacej námietke súvisiacej s takým postupom konajúceho súdu, kedy mal tento procesne vyhodnotiť neúplnosť popieracieho prejavu v zmysle zákonnej povinnosti podľa § 161 CSP, na základe postupu ex offio uvádza, že procesné podmienky (podmienky konania) definuje Civilný sporový poriadok ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Teória civilného práva procesného rozoznáva vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania - t. j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu [právomoc, príslušnosť, zákonné obsadenie súdu - vada tejto podmienky je však reglementovaná samostatne v ust. § 365 ods. 1 písm. c)], procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom, spôsobilosť byť zástupcom a riadne plnomocenstvo zástupcu) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatia konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého priebehu konania. (MOLNÁR, Peter. § 365 [Odvolacie dôvody]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1389-1390, marg. č. 2.)

108. Primeranosť použitia Civilného sporového poriadku je potrebné v každom prípade vykladať tak, že pokiaľ zákon obsahuje vlastné procesné pravidlá, tieto sa aplikujú bez výhrad s tým, že pravidlá

Civilného sporového poriadku sa aplikujú vtedy, ak určitú procesnú otázku zákon neupravuje (nález Ústavného súdu SR z 10. marca 2015, sp. zn. II. ÚS 867/2014-86). Použitie týchto pravidiel nie je však bezvýhradné a mechanické, ale primerané, pričom primeranosť musí byť aplikovaná vždy s ohľadom na podstatu, účel a cieľ týchto konaní.

109. V súdnej veci bol okrem iného súdnemu prieskumu podrobený popierací prejav veriteľa - žalovaného 2/, ktorý bol podľa zistení konajúcich súdov urobený na tlačive podľa vzoru č. 7 v zmysle § 31 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 665/2005 Z.z. v spojení s § 32 ods. 1, 5 ZKR.

110. Veriteľ popiera pohľadávku iného veriteľa písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive. Na popretie veriteľom novela stanovila ďalšie formálne a obsahové náležitosti. Formálnou náležitosťou popieracieho práva je jeho uplatnenie na predpísanom tlačive, ktoré je vo vykonávacej vyhláške ako príloha č. 7. Popretie pohľadávky je právne účinné len vtedy, ak budú splnené kumulatívne všetky podmienky: a) popretie na predpísanom tlačive; b) odôvodnenie popretia v rozsahu stanovenom v odseku 5; c) zaplatenie kaucie v stanovenej výške za každú pohľadávku, ktorá je uplatnená samostatnou prihláškou, s uvedením čísla pohľadávky zo zoznamu pohľadávok; d) zaplatenie kaucie do konca popieracej lehoty. V prípade nesplnenia ktorejkoľvek podmienky je popretie veriteľom neúčinné a správca ani konkurzný súd na toto popretie neprihliadajú. (ĐURICA, Milan. § 32 [Popretie a zistenie pohľadávky]. In: ĐURICA, Milan. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. 4. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 290.).

111. Dovolateľom namietaná procesná podmienka nevyplýva ani zo ZKR, ani z Vyhlášky MS SR č. 665/2005 Z.z., ako ani z generálnych procesných podmienok určených Civilným sporovým poriadkom. Popierací prejav veriteľa nie je možné priradiť k vecnej procesnej podmienke, ako ani k podmienke na strane súdu či k podmienke na strane účastníka konania (viď bod 107. tohto rozhodnutia). Popretie prihlásenej pohľadávky je hmotnoprávny úkon s formálnymi náležitosťami, ktorý je spôsobilý vyvolať hmotnoprávne účinky.

112. Popierací prejav veriteľa nie je teda procesnou podmienkou s dôsledkom zastavenia konania ale hmotnoprávnym úkonom s formálnymi náležitosťami, k účinkom ktorého súd prihliada.

113. K tej dovolacej námietke, podľa ktorej mal odvolací súd nesprávne vyhodnotiť ako „novotu“ odvoláciu námietku žalobcu ohľadom neúplnosti formulárového/predpísaného tlačiva na popretie pohľadávky pre neuvedenie dátumu narodenia, dovolací súd uvádza, že prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Ustanovenie § 366 CSP (novoty v odvolacom konaní) upravuje, kedy je možné prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, použiť v odvolacom konaní. Zákonodarca striktno vymedzuje v § 366 písm. a) až d) CSP, ktoré prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany je možné použiť aj v odvolaní.

114. Z odôvodnenia napádaného rozhodnutia je zjavné, že odvolací súd k neúčinnosti popieracieho prejavu žalovaného 2/, z dôvodu absencie údajov o dátume narodenia žalovaného 2/ ako fyzickej osoby zdôraznil, že žalobca túto skutočnosť v konaní pred súdom prvej inštancie v rámci svojho procesného útoku a obrany ani netvrdil. Preto odvolací súd túto námietku žalobcu považoval za novotu v rámci odvolacieho konania, pričom podľa názoru odvolacieho súdu túto námietku mohol žalobca uviesť, resp. navrhnúť, už v konaní pred súdom prvej inštancie. To, že túto skutočnosť žalobca opomenul uviesť, nemôže byť podľa odvolacieho súdu na ťarchu druhému účastníkovi konania, a z tohto dôvodu na takúto odvoláciu námietku odvolací súd neprihliadal podľa § 366 CSP. Odvolací súd v danej súvislosti zároveň poukázal na znenie § 32 ods. 7 ZKR, v zmysle ktorého popretie pohľadávky veriteľom je účinné, ak bolo podané na predpísanom tlačive so záverom, že v danej veci nebolo sporné, že žalovaný

2/ urobil popierací prejav k žalobcom prihlásenej pohľadávke na predpísanom tlačive.

115. Dovolací súd dodáva, že Civilný sporový poriadok v ustanovení § 366 upravil pravidlá tzv. neúplnej apelácie, brániace v odvolacom konaní prihliadať na také nové skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré účastník konania uplatnil až v odvolaní, hoci ich pred súdom prvej inštancie mohol bez existencie akejkoľvek objektívnej prekážky označiť a predložiť. Ako je zdôraznené vyššie, popretie pohľadávky veriteľa vykonané písomným podaním na zákonom predpísanom tlačive je hmotnoprávny úkon s formálnymi náležitosťami, pričom podľa zistení konajúcich súdov, žalobca mal k dispozícii popierací prejav veriteľa - žalovaného 2/ ako fyzickej osoby, už v čase podania žalobného návrhu (čo nepoprel ani žalobca) a preto, ak formálny nedostatok takéhoto prejavu pre absenciu dátumu narodenia žalovaného 2/ namietol až v odvolacom konaní, nebola jeho námietka spôsobilá prieskumu v odvolacom konaní. Ak dovolací súd vyhodnotil predmetnú odvoláciu námietku ako novotu v zmysle § 366 písm. d/ CSP (keďže nejde o procesnú podmienku, viď body vyššie), bol postup odvolacieho súdu správny. V tejto súvislosti je možné uzavrieť, že žalobca svojou námietkou absencie dátumu narodenia popierajúceho veriteľa na formulárovom tlačive, namietol neúčinnosť tohto popieracieho prejavu ako hmotnoprávneho úkonu, kedy na uplatnenie takejto námietky v odvolacom konaní je potrebné splniť predpoklady uvedené v ust. § 366 CSP (obdobne rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obdo/36/2023 z 31. októbra 2024, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 2/2025).

116. Aj podľa názoru dovolacieho súdu uvedená procesná obrana žalobcu, ktorú uviedol v dovolaní a v podanom odvolaní, nenapĺňa atribúty § 366 písm. a) až d) CSP. Dovolací súd konštatuje, že zdôvodnenie odvolacieho súdu k tejto odvolacej námietke v bodoch 83. až 87. odôvodnenia napádaného rozhodnutia je dostatočné, vychádza z obsahu súdneho spisu, keďže žalobca uvedený odvolací dôvod nešpecifikoval už do rozhodnutia súdu prvej inštancie. Nie je možné konštatovať, že by postup odvolacieho súdu, ktorý nepristúpil k meritórnemu prejednaniu tejto odvolacej námietky bol svojvoľný, nemal oporu v obsahu súdneho spisu a nebol dostatočne odôvodnený v napadnutom rozsudku odvolacieho súdu. Uvedený dovolací dôvod dovolací súd vyhodnotil ako neprípustný.

117. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inštancií (vychádzajúc z ich vzájomnej vecnej súvislosti a prepojenosti) je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho a akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd a ako tieto úvahy posudzoval odvolací súd; odvolací súd zaujal aj závery k jeho právnomu posúdeniu veci, s ktorým sa stotožnil. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, a že pri rozhodovaní nezohľadnil odvoláciu argumentáciu žalobcu (viď body vyššie tohto rozhodnutia). Práve naopak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd sa podrobne zaoberal odvolacími argumentmi žalobcu a ku každému sa jednotlivo aj vyjadril.

118. Na záver dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že súd prvej inštancie a odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Odvolací súd dal žalobcovi vo svojom rozhodnutí primeranú a dostatočnú odpoveď na jeho námietky vymedzené v odvolaní podanom proti rozhodnutiu okresného súdu. V tomto smere najvyšší súd nezistil nesprávnosť a nezákonnosť procesného postupu krajského súdu z hľadiska dodržania limitov daných úpravou civilného sporového súdneho konania pre zachovanie pravidiel spravodlivého súdneho procesu.

119. Vzhľadom na uvedené dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím prvoinštančného súdu, nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, teda v danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

120. K dovolaciemu dôvodu vyvodenému v zmysle ust. § 421 ods. 1 CSP dovolací súd uvádza, že dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo

rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

121. Podľa § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

122. Dovolateľ prioritne vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania nesprávnym právnym posúdením veci zo strany odvolacieho súdu, a to v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

123. Dovolateľ vyslovil znenie právnej otázky doposiaľ dovolacím súdom nevyriešenej nasledovne: „Či v prípade, ak správca konkurznej podstaty úpadcu/veriteľ v predpísanom tlačive slúžiacom na popretie prihlásenej pohľadávky do konkurzného konania v zmysle ust. § 32 ods. 7) ZKR neuvedie/nevyplní všetky svoje identifikačné údaje v zmysle ust. § 133 CSP, pričom tento nedostatok neopraví v zákonnej lehote v zmysle ust. § 32 ods. 3 písm. a) ZKR je z dôvodu neúplnosti predpísaného tlačiva tento popierací prejav neúčinný?“

124. Z ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP vyplýva, že dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Toto ustanovenie pritom nemôže byť posudzované izolovane, ale len v spojení s vyššie citovaným § 421 ods. 1 CSP.

125. Dovolací súd zdôrazňuje, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, sa rozumie otázka hmotnoprávna, ktorá sa odvíja od interpretácie napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu viď aj 3Cdo/158/2017). Zároveň právnou otázkou (od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) je potrebné koncipovať jednak spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 CSP, no zároveň aj dostatočne všeobecným spôsobom tak, aby vôbec bolo možné konštatovať, že vo vzťahu ku konkrétnej otázke skutočne existuje, alebo neexistuje ustálená/rozdielna rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. apríla 2020, sp. zn. III. ÚS 123/2020, podľa ktorého už zo samotného znenia § 421 CSP je možné vyvodiť, že vzhľadom na skutočnosť, že od vymedzenia právnej otázky sa odvíja dovolací prieskum, a to v rozsahu, či sa od nej odvolací súd v rámci jej vyriešenia odklonil, riešil ju rozdielne, alebo ju ešte neriešil, je pri jej formulácii nevyhnutný predpoklad jej „zovšeobecnenia“.

126. Dovolací súd vo vzťahu k vyššie uvedenému žalobcom namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu zo strany odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie) uvádza, že všeobecne platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom.

127. Z obsahu spisu, ako aj z rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu je zrejmé, že v konaní bolo podrobené skúmaniu určenie, či je žalobca je veriteľom pohľadávky uplatnenej v konkurznom konaní úpadcu: HOTEL POPRAD, s.r.o., sídlo: Kišovce 410, 059 12 Hôrka, IČO: 36 489 565, ktoré prebieha na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn.: 2K/17/2022, a to pohľadávky prihlásenej prihláškou

pohľadávky zo dňa 14.10.2022 v celkovej výške 6.817,90 eur a náhrady trov konania. Prihlásená pohľadávka žalobcu bola popretá žalovaným 2/ ako veriteľom (č. l. 15 spisu), ale aj správcom konkurznej podstaty (č. l. 14 spisu).

128. Konajúce súdy k jednotlivým argumentom žalobcu podali podrobné zdôvodnenie k výpočtu uplatnenej pohľadávky, zápočtu pohľadávok s dôrazom na skutočnosť, že si žalobca v konaní neuplatnil zabezpečenú pohľadávku. Oba súdy dospeli k totožnému záveru o nedôvodnosti podanej žaloby na určenie popretej pohľadávky. Dovolací súd vzhľadom na právne závery konajúcich súdov zdôrazňuje, že v prejednávanej spore kľúčovou a podstatnou právnou otázkou pre rozhodnutie súdov nižších inštancií bola prioritne tá, či žalobcova prihláška jeho pohľadávky v prebiehajúcom konkurze úpadcu bola dôvodná, resp. či s touto prihláškou súvisiace popieracie prejavy správcu konkurznej podstaty a veriteľa - žalovaného 2/, boli dôvodné a právne účinné. Skutočnosť, či bol popierací prejav žalovaného 2/ neúčinný pre absenciu jeho dátumu narodenia, nebolo pre rozhodnutie konajúcich súdov kľúčové, z dôvodu „notovy“ takejto námietky prejavenej až v odvolacom konaní, ale aj vzhľadom na skutočnosť, že žalobcom prihlásenú pohľadávku poprel aj správca konkurznej podstaty, čím by hypotetická neúčinnosť popretia pohľadávky žalovaným 2/ (čo nie je daný prípad), nebola spôsobilá ovplyvniť výsledok napádaného rozhodnutia.

129. Dovolací súd preto dovolaciu otázku žalobcu či „Či v prípade, ak správca konkurznej podstaty úpadcu/veriteľ v predpísanom tlačive slúžiacom na popretie prihlásenej pohľadávky do konkurzného konania v zmysle ust. § 32 ods. 7) ZKR neuvedie/nevyplní všetky svoje identifikačné údaje v zmysle ust. § 133 CSP, pričom tento nedostatok neopraví v zákonnej lehote v zmysle ust. § 32 ods. 3 písm. a) ZKR je z dôvodu neúplnosti predpísaného tlačiva tento popierací prejav neúčinný?“, nepovažuje za rozhodujúcu (kľúčovú) pre rozhodnutie vo veci samej. Dovolateľom špecifikovaná právna otázka je týmto vymedzená v rozpore s § 432 ods. 1 a 2 CSP a z uvedeného dôvodu neprípustná.

130. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, keďže prípustnosť dovolania žalobcu nie je daná podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ako ani z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c) CSP, odmietol.

131. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému 1/ náhrada trov nebola priznaná, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne nevznikli.

132. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.